

ע"פ 5718/16 - זהבי מיכל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5718/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ע' ברון

המערערת: זהבי מיכל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
בת"פ 12467-03-15 שניתן על ידי כבוד השופט א'
אליקים

תאריך הישיבה: ט"ז בחשון התשע"ז (17.11.2016)

בשם המערערת: עו"ד מיקי חובה
בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

מונח בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר - 24 חודש - ועל גובה הקנס בסך של 120,000 ש"ח, שהושתו על המערערת בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 12467-03-15, כבוד השופט א' אליקים).

המערערת הורשעה, על פי הודאתה, בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. היא שימשה בתפקיד של מנהלת חשבונות. הסכום הכולל משמעותי מאוד והעבירות נעברו במשך תקופה ארוכה. לנוכח אלה, העונשים האמורים שנגזרו אינם חמורים ואף נוטים לקולה.

אם בכל זאת יש מקום להתערב, העניין נובע מהנסיבות יוצאות הדופן של המקרה. כך בארבעה מישורים: הראשון, המערערת הודתה בשלב מוקדם; השני, היא פיצתה את החברה בהתאם לנזק הכלכלי שנגרם לה - כאמור, סכום משמעותי ביותר; השלישי, המערערת החלה בתהליכי שיקום, בשלב הראשון אצל גורם פרטי. בתסקיר שהונח בפנינו, הודגשה ההתקדמות השיקומית של המערערת, ועולה כי היא עדיין ממשיכה בתהליכים; המישור הרביעי, שרלוונטי לנוכח המישורים האחרים, הוא שבתה הקטינה, בת כ-13, סובלת ממחלה קשה.

ייתכן ולו היה מתקיים רק אחד מהנימוקים, לא היה מקום להתערב. ברם, כוחם המצטבר של הנימוקים יוצר שינוי שהוא לא רק כמותי, אלא איכותי. מבחינה משפטית, נכון יהיה להתייחס לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שהוסף בתיקון 113, על פיו שיקולי שיקום עשויים להצדיק סטייה ממתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט. בענייננו בית המשפט המחוזי קבע מתחם, ושיעור עונש המאסר שנפסק מצוי ברף הנמוך שלו. ואולם, עמדתנו היא שיש מקום במקרה זה אף לסטות מהמתחם, מהשיקולים שפורטו לעיל.

באשר לשיעור עונש המאסר, נעזר בכלל לפיו קיומו של מסלול שיקומי אינו מאיין את שיקולי ההרתעה מתוכן. כידוע, העונש הוא בגדר מלאכת מחשבת ולא מלאכת מחשב, והתוצאה העונשית אמורה לאזן בין שיקולים מתחרים - המעשה, העושה, האינטרס הציבורי ועיקרון ההלימה. במקרנו, הגם שיש מקום להקל בעונש, ברי כי לא יהיה נכון להסתפק, בנסיבות העניין, בעונש של מאסר בדמות עבודות שירות, או מאסר בפועל לתקופה קצרה.

אחרון, אף אם שיעור הקנס אינו נמוך בנסיבות העניין, אין לבודד רכיב אחד של העונש, אלא יש להסתכל על גזר הדין כמכלול. בראיה זו, ולנוכח המסקנה כי יש להתערב בעונש המאסר בפועל, לא מצאנו להקל בשיעור הקנס שנפסק.

סוף דבר, הערעור מתקבל באופן שעונש המאסר בפועל יעמוד על 14 חודשים ולא על 24 חודשים כפי שנקבע. יתר מרכיבי העונש בתוקף. על המערערת להתייבב לתחילת ריצוי עונשה בביס"ר נווה תרצה, ביום 13.12.2016 לא יאוחר מהשעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, כ' בחשון התשע"ז (21.11.2016).

שופטת

שופט

שופט
